

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Ispesyal na Isyu
Marso 29, 2009
www.philippinerevolution.net

Kamtin ang mas malalaki pang tagumpay sa digmang bayan

*Mensahe ng Komite Sentral
ng Partido Komunista ng Pilipinas
Marso 29, 2009*

Walang hanggang kagalakan nating ipinagdiriwang ang ika-40 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) ngayong Marso 29 sa absolutong pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas. Mula noon, nagkamit ang BHB ng malalaking tagumpay sa rebolusyonaryong pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang paglaya at demokrasya sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Binabati natin ang lahat ng Pulang kumander at mandirigma, mga kadre at kasapi ng Partido

sa BHB at ang malawak na masa ng sambayanan sa kanilang naipon at kasalukuyang mga tagumpay. Iniiukol natin ang pinakamataas na parangal sa lahat ng ating rebolusyonaryong martir at bayani. Ang ating mga tagumpay mula nang itatag ang Partido at BHB ay nakamit natin dulot ng ating matatayog na rebolusyonaryong prinsipyo, tapang, tiyaga, pagpupunyagi, puspusing pakikibaka at mga sakripisyo.

Ang BHB ngayon ang pinakamalaking rebolusyonaryong hukbo na naitayo ng sambayanang Pilipino sa buong bansa. Mas malaki at mas malakas ito sa rebolusyonaryong hukbo ng Pilipinas na lumaban sa kolo-nyalismong Espanyol mula 1896 hanggang 1898 at laban sa imperyalismong US mula 1899. Mas malaki at mas malakas din ito sa Hukbong Bayan Laban sa Hapon noong 1942-45 at Hukbong Mapagpalaya ng Bayan mula 1949.

Di hamak na mas malakas ngayon ang BHB kaysa noong dekada 1980. Naging mahusay itong pwersa sa paglaban sa kaaway, sa pagpapalaganap ng rebolusyonaryong propaganda, sa pag-oorganisa at pagpapakilos sa masa sa mga kampanyang nagsusulong ng kanilang pambansa at demokratikong mga karapatan at mga interes. Ito ang pangunahing organisasyon sa paggapi at pagpapabagsak sa reaksyunaryong estado at pagtatayo ng demokratikong gubyernong bayan. Matagumpay nitong napagsasanib ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka, reporma sa lupa at pagtatayo ng baseng masa.

Nakapagpundar ito ng lakas sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga taktikal na opensiba sa yugto ng estratehikong depensiba at tinatanaw nito ang paglulunsad ng mas malalaking opensiba sa susunod na mga yugto ng digmang bayan. Hinaharap nito ang kahilingan para sa reporma sa lupa at lahat ng iba pang kahilingan para sa pambansa at panlipunang paglaya. Kaya nakuha nito ang paglahok at suporta ng masang magsasaka at buong sambayanan sa armadong rebolusyon.

Sa pamamagitan ng BHB, nakapagtayo ang mamamayan ng mga rebolusyonaryong organo ng demokratikong kapangyarihang pampuli-

tika. Kumukuha ng lakas ang mga ito sa mga organisasyong masa at kampanyang masa. Tangan ang BHB bilang sandata, umuunlad ang demokratikong gubyernong bayan at tumutungo sa paggapi at paghahili sa reaksyunaryong estado ng malalaking komprador at panginong maylupa.

Nakinabang ang BHB sa Unang Dakilang Kilusang Pagwawasto laban sa mga oportunistang Lavaista at sa kriminal na pangkating Taruc-Sumulong noong dekada 1960 at 1970 at sa Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto noong dekada 1990. Sa pamamagitan ng mga kilusang pagwawastong ito, muling napagtibay ng BHB ang mga saligang rebolusyonaryong prinsipyo at nagawang pangibabawan ang mga pagkakamali at kahinaan sa ideolohiya, pulitika at organisasyon at palaging bumabangon na ibayong malakas.

Napangibabawan ng BHB ang malalaking hamon ng mga kampanyang panunupil ng militar at ng pasistang diktadurang Marcos at mga sumunod na rehimen. Pinatunayan nito sa buong mundo na matagumpay na maisusulong ang matagalang digmang bayan sa isang pulu-pulong bansang malakolonyal at malapyudal na pinaghaharian ng imperyalismong US at ng pinakatu-so at pinakamalulupit na papet.

Sa pamamagitan mismo ng paglaban sa armadong kontra-rebolusyon lumakas at sumulong ang BHB. Ganap nitong nabigo at nagapi ang Oplan Bantay Laya 1 (OBL1) noong 2001-2006 at ang Oplan Bantay Laya 2 (OBL2) mula 2006. Ang malulupit na atake ng rehimen ng US-Arroyo laban sa malawak na masa ng sambayanan, kabilang ang mga komunidad at mga di armadong aktibista mula sa iba't ibang saray ng lipunan, ay naghiwalay at nagpahina sa rehimen ng ito at sumira rito sa mata ng buong mundo.

Mataas ang prestihiyong tinatamasa ngayon ng BHB bilang rebolusyonaryong pwersa. Namumukod ito bilang magiting na pwersang panlaban kontra sa kabulukan ng reaksyunaryong naghaharing sistema sa Pilipinas at laban sa kasalukuyang papet, korap, malupit at sinungaling na rehimen. Habang lumalala ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at lokal na naghaharing sistema, sinasamantala ng BHB ang napakainam na kundisyon para sa digmang bayan at ito'y nagkakamit ng mas malalaking tagumpay at nakaiipon ng lakas. Ang malawak na masa ng sambayanan ay sumisigaw na paigtingin ang digmang bayan at nagsusulong ng lahat ng anyo ng pakikibaka.

I. Lumalalim na depresyon ng pandaigdigang kapitalismo

Kamakailan lamang ay ipinangangalandakan ng mga imperyalista at mga tagasunod nito na ang China, Soviet Union at iba pang estadong rebisyunista, na pinalabas nilang mga sosyalista, ay saklot noong kaguluhan at nagsasagawa ng ganap at lantarang panunumbalik ng kapitalismo. Idinedeklara nilang wala raw pag-asa ang adhikain ng pambansang paglaya at sosyalismo at ang kasaysayan daw ay di na lalampas sa kapitalismo at demokrasyang liberal. Mula noon, ang mga monopolyong kapitalista ay naglunsad ng mga opensiba sa ideolohiya, pulitika, ekonomiya at militar laban sa uring manggagawa at mga rebolusyonaryong pwersa. Ngayon, gumuguho paloob ang

pandaigdigang sistemang kapitalista.

Ang pinakamalalang krisis sa pinansya at ekonomiya ng pandaigdigang sistemang kapitalista mula noong Great Depression¹ ay mabilis na kumalat mula sa US bilang sentro at patuloy na lumalalim nang walang malinaw na katapusan. Tumutungo na ito sa pagiging Greater Depression at nananalasa sa mga pwersa ng produksyon at sa buhay ng malawak na masa ng mamamayan sa buong mundo. Noon pang ikalawang hati ng 2007 nagsimula ang kasalukuyang depresyon, subalit pilit pa rin itong tinatawag na simpleng resesyon ng mga imperyalista at lokal na reaksyunaryo.

Bumagsak na ang patakaran ng "neoliberal na glo-

balisasyon.” Bigung-bigo itong lutasin ang palagiang tendensya ng monopolyong kapitalismo na magiging tigil at tumungo sa palalang mga siklo ng kasiglahan at pagbagsak. Ang imperyalismong US at ang buong pandaigdigang sistemang kapitalista ay sinasaklot ng sakuna at kapanglawang pang-ekonomya. Malawakang tinutuligsa ang dogma ng “malayang pamilihan” bilang ipokritong islogan ng monopolyong burgesya para isapribado ang tubo at “isosyalisa” ang pagkalugi.

Ilang trilyong dolyar na ang naiabot ng gubyernong pederal ng US sa mga higanteng bangko at iba pang korporasyong pinansyal mula 2007. Huli at kulang ang mga hakbanging ginawa nito para sa pansamantalang ginhawa ng maliit na porsyento ng ilampung milyong mamamayang nawalan ng hanapbuhay, bahay, impok, pondong pampensyon at mga panlipunang benepisyo.

Tatlong dekadang ipinatupad ng mga imperyalistang kapangyarihan sa pangunguna ng US ang patakaran pagbababa ng antas ng sahod ng mga manggagawa, pagbabawas sa badyet sa serbisyong panlipunan at paglalaan ng mas malaking kapital sa monopolyong burgesya para umano labanan ang istagnasyon at implasyon at palaguin ang ekonomya. Ang penomenon ng istagplasyon noong dekada 1970 ay isinisi nila sa tumataas na pasahod at gastos panlipunan ng gubyerno at di sa labis na akumulasyon ng kapital sa kamay ng iilan, sa lumalaking kumpetisyon ng mga imperyalistang kapangyarihan at sa *demand-pull inflation*² dulot ng labis na gastos militar.

Nagpirmi ang mga imperyalistang kapangyarihan ng pandaigdigang hatian ng paggawa kung saan hinahawakan nila ang *high-tech* na produksyon ng mga kagamitan sa produksyon at iba pang malalaking produkto (mga armas at bilihing

Ang problema ng monopolyong kapitalismo sa pagbababa ng antas ng sahod at kita ng mga manggagawa sa mga imperyalistang bansa at sa ibayong dagat ay ang paulit-ulit na krisis ng sobrang produksyon na laging mas malala sa bawat pagkakataon.

panluho), pinagbibigyan ang ilang bansa na lumikha ng ilang saligang produktong industriyal at mga malamanupakturang pangkonsumo na mababa ang dagdag-halaga at pinagsisilbi ang malaking mayorya ng mga bansa bilang tagasuplay ng murang paggawa at hilaw na materyales.

Ang problema ng monopolyong kapitalismo sa pagbababa ng antas ng sahod at kita ng mga manggagawa sa mga imperyalistang bansa at sa ibayong dagat ay ang paulit-ulit na krisis ng sobrang produksyon na laging mas malala sa bawat pagkakataon. Kaya ang patakaran “neoliberal na globalisasyon” ay paulit-ulit na nagbubunsod ng papalubhang krisis pampinansya at pang-ekonomya sa paglipas ng mga dekada.

Gayunpaman, ipinagpalagay ng mga imperyalistang tagagawa ng patakaran na laging mapangingibabawan ang mga krisis na iyon sa pamamagitan ng deregulasyon ng pamilihang pampinansya at pagbaling sa pangungutang. Sa pamamagitan ng inutang na pondo, ipinagpalagay na masasawata ng monopolyong burgesya ang tendensyang bumagsak ng tantos ng tubo; maiigpawan ng mga estado ang tumaas na antas ng depisit sa badyet at kalakalan; at makapagmamantine ang mga pamilya ng mataas na antas ng konsumo sa kabila ng pagbawas ng regular na empleyo at kita. Pero bagamat pana-panaho’y ang pondong inutang ay tila nagpapatatag sa tinaguriang malayang pamilihan at nakalilikha ng ilusyong lumalago ang ekonomya, ang di sustenableng akumulasyon ng utang ay magbabagsak sa buong

ekonomya sa kalaunan.

Ang kasalukuyang malubhang krisis sa pinansya at ekonomya ay nakaugat sa (a) pagsasagad ng tubo sa pamamagitan ng todo-todong pambabarat sa lakas paggawa; (b) akumulasyon kapwa ng kapital sa produksyon at pinansya sa kamay ng monopolyong burgesya sa takbo ng kumpetisyon; (k) krisis ng sobrang produksyon na humahantong sa sobra pang akumulasyon ng kapital; at (d) paghahabol ng monopolyong burgesya na lutasin ang tendensyang bumagsak ng tantos ng tubo sa pamamagitan ng pagpiga ng tubo mula sa mga buhang kapital at lantay na ispekulasyong pampinansya. Ito ang dahilan ng walang rendang paglaki ng pautang at suplay ng salapi, pag-iimbento ng *derivatives*,³ bula sa pinansya at pagpapalobo sa halaga ng mga ari-arian. Ang pinansyalisasyon ng ekonomya sa kamay ng oligarkiya at ang sobrang akumulasyon ng kapital sa pinansya para iyo’y kontrolin at gamitin sa ispekulasyon ang siyang katangian ng US.

Ang patakaran “neoliberal na globalisasyon” ay nagpabilis sa konsentrasyon at sentralisasyon ng kapital sa kamay ng mga imperyalistang kapangyarihan, kung saan kinakamal ng US ang 70% ng pandaigdigang kapital. Upang ibaba ang antas ng sahod sa ekonomya ng US, nagpasya ang monopolyong burgesya ng US na ilipat ang manupakturang pangkonsumo sa mga bansa kung saan napakamura ng paggawa tulad ng China at gamitin ang inutang na pondo para abonohan ang napakalaking depisit sa pakikipagkalakalan sa mga mayor

Naggigiit ang mga manggagawa, kabataan, migrante at iba pang mamamayan ng mga demokratikong karapatan at katarungang panlipunan.

na bansa sa Europe, sa Japan, China at iba pa.

Subalit hindi lang basta mahayaan ng monopolyong burgesya sa US na bumagsak ang regular na empleyo at kita ng uring manggagawa at panggitnang uri sa US. Nagpakana ito ng sunud-sunod na bulang pampinansya: ang bula ng *savings and loans association* noong 1986-89, ang bulang *high-tech*⁴ noong 1995-2000 at ang bula sa pabahay nitong 2002-2006 upang makapangutang ang uring manggagawa at panggitnang uri ng pambili ng mga sapi at pasaluhin sila sa “di maipaliwanag na karangyaan” at “pagbubuhay mayaman” at sa bandang huli’y pagnakawan at alisan sila ng ari-arian.

Sa kumpas ng US, pareparehong sinunod ng monopolyong burgesya, partikular ang oligarkiya sa pinansya sa lahat ng imperyalistang bansa, ang patakarang “neoliberal na globalisasyon.” Kaya lahat ng imperyalistang bansa ay malubhang tinamaan ng matinding krisis at nagpakalat ng salot sa iba pang bansang may bilateral at multilateral na relasyong pang-ekonomya at pampinansya sa kanila.

Walang lubay ang monopolyong burgesya sa mabangis na makauring pakikitunggali sa proletaryado at mamamayan gamit ang mga instrumento ng estado poder (lahat ng sangay ng gubyrno, laluna ang mga pamwersang makinarya) para supilin ang karapatang mag-union at iba pang demokratikong karapatan at ibaba ang sahod at kita ng mga manggagawa. Ginamit din nito ang sistemang pang-edukasyon, ang masmidya at iba pang paraang mapanghimok upang ilihis ang uring manggagawa mula sa mulat at organisadong makauring pakiki-

baka.

Subalit dumating na ang oras ng pagtutuos. Sa pinakamayaman at pinakabuktot na bansa sa daigdig, napopoot ang masa ng sambayanan dahil walang kagyat at sapat na hakbangin para sa panandaliang ginhawa ng uring manggagawang nawalan ng hanapbuhay, binawian ng mga bahay, nawalan ng mga pondong pampensyon na nawaldas sa 401k⁵ at iba pang panggagantso, dumaranas ng kawalan o kaku-langan ng tulong para sa disempleyo, tulong medikal at iba pang benepisyong panlipunan. Ang pagmatigas ng mga upisyal at ng oligarkiya sa pinansya sa “neoliberal na globalisasyon” ay humahadlang o umaantala sa pagpapatupad ng mga hakbanging Keynesian sa pagsisikap na pasikarin ang pamilihan at produksyon.

Kumakalat ang diskuntentong panlipunan at kaguluhan sa lahat ng imperyalistang bansa—sa US, European Union, Japan at Russia. Naggigiit ang mga manggagawa, kabataan, migrante at iba pang mamamayan ng mga demokratikong karapatan at katarungang panlipunan. Nagkakaroon ng polarisasyon sa mga imperyalistang bansa habang tinatangka ng monopolyong burgesya na ilihis ang mamamayan mula sa mga kagyat na isyung panlipunan at pampulitika sa pamamagitan ng mga islogan at hakbanging sobinista, rasista, anti-terorista at nang-uupat ng gera.

Sa ano’t anuman, ang kasalukuyang malubha at matagalang krisis sa ekonomya ay naghahapag ng paborableng kundisyon para sa uring manggagawa at buong sambayanan sa mga imperyalistang bansa upang magtayo ng mga progresibo at rebolusyonaryong partido, orga-

nisasyon at kilusang masa laban sa monopolyong kapitalismo at para sa sosyalismo. Ang malawak na masa ng sambayanan ay kailangang umahon sa pang-ekonomya at panlipunang kumunoy, manaig sa mapanupil at agresibong mga instrumento ng imperyalistang estado at magtaguyod ng rebolusyonaryong pagkakaisa ng lahat ng bayan.

Tila lumalayo ang rehimeng Obama sa pinakamasasahol na katangian ng “pandaigdigang gera laban sa terorismo” na ipinamarali ni Bush. Subalit ang imperyalismong US pa rin ang numero unong pwersang mananakop sa Iraq, Afghanistan at Palestine, sa interbensyong militar sa Pilipinas at maraming iba pang bansa at nagmamantine ng daan-daang base militar at abanteng himpilan sa buong mundo. Dapat magkaisa ang mamamayan sa mga imperyalistang bansa at ibang bansa sa mundo at kumilos laban sa mga gerang agresyong inilulunsad ng US at iba pang imperyalistang kapangyarihan.

Habang lumalala ang krisis pampinansya at pang-ekonomya, lumalakas ang tendensya sa hanay ng mga imperyalistang kapangyarihan tungo sa multipolarisasyon at mas matinding tunggalian para sa panibagong paghahati ng mundo. Walang epektibong sentro ang mga imperyalista para pagkaisahin ang pangkalahatang mga patakaran sa ekonomya maging ang mga kagyat na patakaran sa pinansya at pananalapi. Di tulad ng dati, wala ngayong iisang bansa tulad ng US o pampinansyang institusyon tulad ng IMF na makapagsasabing may sapat na pondong maipauutang para sa istabilisasyon. Nakikiusap ang US at IMF sa China, Japan at ilang bansang nagpoprodyus ng langis na maglaan ng mas malaking pondo, na para bagang hindi apektado ng krisis ang naturang mga bansa.

Anumang imperyalistang estado na seryoso sa paglikha ng mata-

tatag na empleyo ay may tendensyang bumalangkas ng sariling plano para muling buhayin ang produksyon. Ang rehimeng Obama ay naakusahan na ng proteksyunismo ng ibang bansang imperyalista dahil sa pagtatakda ng rekisitong “Buy American” sa planong pagpasikad sa ekonomya at sa pagbibigay ng tuwirang suportang pampinansya sa mga higanteng tagagawa ng sasakyan at iba pang kumpanya sa manupaktura.

Taliwas sa aroganteng unilateralismo ng rehimeng Bush, binibigyang-diin ng rehimeng Obama ang multilateralismo sa pakikipagrelasyon ng US sa mga alyado nito at gayo’y nagtatangka itong gawing mas epektibo ang mga imperyalistang panghihimasok at gerang agresyon sa ilalim ng kumand ng US. Ngunit binabanat ng lumalalang krisis sa ekonomya at pag-aagawan sa pagkukunan ng enerhiya, hilaw na materyales, mga pamilihan at larangan ng pamumuhunan ang relasyon ng mga imperyalistang kapangyarihan. Lumalaki ang sama ng loob sa paggamit ng US ng lakas militar upang agawin ang pinakamalaking parte ng pakinabang. Nagpahayag na ng sama ng loob ang Russia, France at Germany sa kahambugang *superpower* at pandaigdigang hegemonismo ng US.

Nababanat din ang relasyong US-China dahil sa mga kontradiksiyon sa ekonomya at militar. Nangangamba ang China na nagpapakulo ang US ng bagong bula sa mga bono ng tesorerya (*treasury bond*), na maaari nitong mabilisang ibaba ang halaga ng mga ito, na sadya nitong binabawasan ang kinukuha nitong eksport ng China at sinusubukan nitong muling buhayin ang sariling kakayahan sa manupaktura para sa eksport. Labis na nangangamba ang China na ang US ay nagnanais magmantine ng pamamayaning militar sa rehiyong Asia-Pacific at nagpapakita ng lakas mi-

Ngunit binabanat ng lumalalang krisis sa ekonomya at pag-aagawan sa pagkukunan ng enerhiya, hilaw na materyales, mga pamilihan at larangan ng pamumuhunan ang relasyon ng mga imperyalistang kapangyarihan.

litar at panghahamon sa rehiyon upang mapanatiling nakapailalim sa US ang China.

Sa mga tinaguriang umuusbong na pamilihan, ang China ang pinakamalaking katuwang ng US. Subalit dulot ng kasalukuyang krisis sa ekonomya at pinansya, lalong nababahala ang US sa mga panloob at panlabas na patakaran ng China na naggigiit ng pambansang soberanya at kasarinlan, sa kabila ng mahabang panahon ng tulungang Tsino-US sa balangkas ng pandaigdigang kapitalismo.

Ang pinakamalubhang tinamaan ng pandaigdigang krisis sa pinansya at ekonomya ay ang higit na nakararaming mga bansa na nakasalig sa pagluluwas ng hilaw na materyales at laging nangangailangan ng dayuhang pautang upang punan ang kanilang depisit sa kalakalan at badyet. Bagsak ngayon ang pamilihan para sa kanilang mga eksport at hirap silang makapangutang. Kapos ang rekurso ng IMF at World Bank sa pagpapautang. Malaon nang napako ang lahat ng unilateral na pangakong pagagaanin ang utang ng pinakamahihihirap na bansa at iibsan ang kahirapan at pauunlarin ang mga atrasadong bansa.

Ilang dekada nang dumaranas ng kapinsalaang pang-ekonomya at panlipunan ang mamamayan ng Asia, Africa, Latin America at Eastern Europe sa ilalim ng mga *structural adjustment program*⁶ na ipinataw ng IMF sa ilalim ng patakaran “neoliberal na globalisasyon.” Mabilis pang sumasahol ang kanilang pang-ekonomya at pampulitikang katayuan sa kasalukuyang krisis. Dumaranas sila ng matinding pagdurusang at natutulak si-

lang lumaban at makibaka para sa pambansa at panlipunang paglaya.

Ang mamamayan sa mga bansang biktima ng mga imperyalistang gerang agresyon, katulad sa Iraq at Afghanistan, ang pinakamasugid na nagsusulong ng armadong paglaban at nagdudulot ng pinsala sa mga pwersang imperyalista at papet. Sa kasalukuyang krisis na kalagayang pandaigdig, nagagan-yak sila higit kailanman na makibaka para sa pambansang kalayaan.

Higit kailanman ang tiwala ng lahat ng armadong rebolusyonaryong kilusan para sa pambansang pagpapalaya at demokrasya, tulad ng sa Pilipinas, India, Tamil Eelam, Turkey, Palestine, Colombia, Peru at Nigeria na lalakas at susulong sila sa gitna ng kasalukuyang pandaigdigang krisis. Ang mga rebolusyonaryong pwersang nagsusulong ng estratehikong linya ng matagalang digmang bayan ay nagpapakita ng malinaw na halimbawa sa mga mamamayan ng Southeast Asia, South Asia, Central Asia, Middle East, Latin America at Africa.

Tiyak na lalalim pa at magtatagal ang krisis. Mainam ito para sa pag-unlad ng mga suhetibong pwersa ng rebolusyon sa pamamagitan ng iba’t ibang anyo ng pakikibakang masa sa maraming bansa sa lahat ng kontinente. Ang mga upisyal panseguridad ng mga imperyalistang kapangyarihan, laluna ang direktor ng pambansang paniktik ng US, ay nagpapahayag na ng pangamba na maaaring lumalala ang kasalukuyang pandaigdigang krisis hanggang sa puntong makalilikha ng kaguluhang maihahambing sa kundisyon noong dekada 1920 at 1930 sa mga imperyalista at atrasadong bansa.

II. Wasakin ang bulok na naghaharing sistema

Palagiang linyang demagohiko ng papet na rehimeng Arroyo na ang armadong rebolusyonaryong kilusan ang dahilan ng pagkaatrasado ng bansa. Taliwas dito, ang labis na mapang-api at mapagsamantalang sistemang malakolonyal at malapyudal ang siyang dahilan ng pagkaatrasado at lumilikha ng armadong paglaban. Ang pagiging mapagsamantala at mapang-api ng naghaharing sistema ay pinalalala pa ng pagpapakatuta ng rehimen sa mga imperyalistang patakarang dikta ng US sa larangan ng ekonomya, pulitika, militar at kultura.

Alinsunod sa patakarang “neo-liberal na globalisasyon,” itinitutalak ng rehimeng Arroyo ang densyunalisasyon, liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon. Ginagamit nito ang lehislasyon at mga kautusang ehekutibo upang salungatin ang kasarinlang pang-ekonomya at pambansang patrimonya, pahintulutan ang walang rendang daloy ng dayuhang pamumuhunan, ipaangkin sa mga dayuhang monopolyo ang mga ari-ariang publiko, likas na kayamanan at lahat ng tiipo ng negosyo at iwaksi ang lahat ng regulasyon na dating nagbibigay-proteksyon sa interes ng publiko, mga manggagawa, kababaihan, mga bata at ng kalikasan.

Sa pagsunod sa patakaran ng “neoliberal na globalisasyon,” hinahadlangan ng rehimeng Arroyo ang pambansang industriyalisasyon at tunay na reporma sa lupa na iginigiit ng mamamayan. Itinatali nito ang ekonomya sa pang-eksport na produksyon ng hilaw na materyales at malamanupakturang mababa ang dagdag-halaga. Pinahihintulutan pa nga nito ang pagtatambak ng mga sobrang produktong agrikultural, kaya napinsala ang lokal na produksyon ng pagkain.

Pinalalalim ng rehimen ang pre-industriyal, agraryo at malapyudal na katangian ng ekonomya kaya lagi itong sadlak sa depisit sa badyet at kalakalan at sa papalaking panlabas at lokal na utang. Dahil saklot ito ngayon ng pandagdigang krisis sa pinansya at ekonomya, mabilis na lumulubog ang ekonomya bunsod ng pagbagsak ng

demand para sa mga eksport nito, ng pagkasaid ng internasyunal na pautang, ng pagtalilis ng dayuhang ispekulatibong kapital at ng pagbagsak ng halaga ng mga remitans ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat.

Lubhang nagdurusa ang malawak na masa ng sambayanan sa pagbagsak ng produksyon at pagkalugmok ng ekonomya. Mabilis na tumataas ang tantos ng disempleyo. Bumabagsak ang kita ng batayang masa at ng panggitnang saray ng lipunan. Pumapaimbulog ang presyo ng mga batayang bilihin at sumasahol ang lagay ng mga serbisyong panlipunan.

Kaya tumitindig ang mamamayan upang magprotesta at kundehin ang pagpapakatuta at korapsyon ng rehimen. Iginigiit nila ang pagpapatupad ng mga patakaran at hakbanging lulutas sa krisis at muling bubuhay ng ekonomya, magpapanatili ng mga trabahong disente ang pasahod, titiyak sa ikabubuhay ng lahat ng pamilya ng nakabababa at panggitnang uri at titiyak sa sapat na produksyon ng pagkain.

Higit kailanman ay nagiging marahas ang rehimen sa pagharap nito sa demokratikong kilusang masa ng mga manggagawa at mag-sasaka at panggitnang saray ng lipunan. Pinag-iibayo nito ang mga atake ng militar at pulisya sa mga komunidad sa ngalan ng “*counter-insurgency*” upang palayasin ang mamamayan at agawin ang lupa para pakinabangan ng mga korporasyong agrikultural, mga kumpan-

ya sa pagmimina, pagtotroso at iba pa. Nagsasagawa ito ng mga ekstrahudisyal na pagpatay, pagdukot at pagtortur ng mga di armadong aktibista gayundin ng iba pang sibilyan na malapit na kamag-anak o kaibigan ng mga pinagsususpetsahang rebolusyonaryo. Sinisiraan sila bilang mga “kaaway ng estado” at ginagawa silang target ng pinakamasasamang paglabag sa karapatang-tao.

Ang kahambugan at brutalidad ng rehimen ay suportado ng lumalaking presensya at interbensyong militar ng US sa Pilipinas. Ang imperyalismong US ang nanunulsol ng lansakan at sistematikong mga paglabag sa karapatang-tao sa pamamagitan ng US-RP Mutual Defense Board, Joint US Military Advisory Group, mga ahente ng Central Intelligence Agency (CIA) at Defense Intelligence Agency (DIA) at mga Pilipinong aset nila sa paniktik at mga papet na buruk-rata at upisyal panseguridad na sumailalim sa indoktrinasyon at pag-sasanay ng US.

Sinusundan ng bagong hepe ng imperyalismong US na si Obama ang mga yapak ni Bush sa pagtataguyod sa brutal na patakarang militar ng rehimeng Arroyo sa katwiran ay anti-terorismo. Kaya patuloy na nangangarap nang gising ang rehimen na mawawasak o mapahihina nito kapwa ang ligal na demokratikong kilusang masa at ang armadong rebolusyonaryong kilusan ng mamamayan bago mangalahati ang 2010. Kumukuha ito ng lakas ng loob sa mga tagibang na kasunduan tulad ng US-RP Military Assistance Agreement, Mutual Defense Treaty at Visiting Forces Agreement.

Nagbibingi-bingian ito sa lumalakas na sigaw ng mamamayan na pawalambisa ang Visiting Forces Agreement na paglapastangan sa

pambansang soberanya at teritoryal na integridad ng Pilipinas at nagsisilbing lisensya ng US para magpakat ng mga pwersang militar saanman sa Pilipinas nang gaano man katagal, labag sa konstitusyong 1987 na nagbabawal sa mga dayong tropang militar at armas nukleyar.

Lubos ang katwiran ng sambayanang Pilipino na magsulong ng armadong rebolusyon para sa pambansang paglaya at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginong maylupa. Ang papet na rehimeng Arroyo ay haling sa paggamit ng pwersang militar upang supilin ang digmang bayan at ang ligal na demokratikong kilusang protesta. Nagpasya itong ipatupad ang tinaguriang Internal Security Operation Bantay Laya at sabotahehin ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP sa pamamagitan ng pagbabansag na terorista o karaniwang kriminal ang mga pwersa, kinatawan at konsultant ng NDFP at paghadlang sa pormal na pag-uusap at implementasyon ng mga kasunduang bilateral.

Di rin papipigil ang rehimen sa paggamit ng pwersang militar para supilin ang rebolusyonaryong kilusan ng mamamayang Moro para sa pagpapasya sa sarili at kanilang lupang ninuno. Kaugnay nito, hinati ng reaksiyunaryong armadong pwersa ang lakas nito, kalahati ay ipinakalat sa Morolandia at mas manipis pang ikinakalat ang kalahati sa napakaraming bahagi ng kapuluang Pilipinas laban sa Bagong Hukbong Bayan. Dahil nagagawa silang bulag at bingi ng mamamayan, pinagpapalipat-lipat ng prubinsya ang mga batalyon ng kaaway kadalasa'y nang walang dahilan o bilang padalus-dalos na reaksiyon sa mga taktikal na opensiba ng BHB.

Habang lumalala ang pang-ekonomya at panlipunang krisis, luma-

Sadyang patakaran ng rehimeng Arroyo na hayaan ang AFP, ang PNP at iba pang pwersang paramilitar na lansakang lumabag sa karapatang-tao upang takutin ang mamamayan at mga pwersang oposisyon at siraan sila ng loob na ilantad at labanan ang pagpapakatuta, korapsyon at brutalidad ng rehimen.

lala rin ang pampulitikang krisis ng naghaharing sistema. Lumiit na higit kailanman ang mga pakinabang na mapaghahatian ng nagpapalig-sahang mga paksyon ng mga nagsasamantalang uri. Tendensya ng mga nasa poder na solohin ang nakukurakot sa kabang-bayan at takutin ang kanilang mga karibal sa pulitika. Kaya tumitindi at nagiging mas mabangis at marahas ang kontradiksyon sa hanay ng mga reaksiyunaryo.

Sirang-sira na't nahihwalay ang rehimen dahil sa pagkakalantad ng napakaraming garapal na kaso ng korapsyon. Katunayan, inihanay na ito bilang pinakatiwaling rehimen sa Asia at isa sa pinakatiwali sa buong mundo. Kabilang sa kaso ng korapsyon ng rehimen ang panunuhol sa mga upisyal ng Comelec para dagdagan ang mga boto kay Arroyo at mga kasapakat nito noong eleksiyong 2004 at 2007, ang pagpasok sa lahat ng mayor na kontrata sa negosyo na kailangang paaprubahan sa mga upisyal ng gubyrerno, ang labis na pagpepre-syo sa mga binibili ng gubyrerno at mga proyektong pang-imprastruktura, ang maling paggamit sa mga garantya ng gubyrerno sa pautang at ang pagkurakot sa mga pondong pambayad-pinsala sa mga biktima ng paglabag sa karapatang-tao noong panahon ng pasistang diktadurang Marcos.

Sadyang patakaran ng rehimeng Arroyo na hayaan ang AFP, ang PNP at iba pang pwersang paramilitar na lansakang lumabag sa karapatang-tao upang takutin ang mamamayan at mga pwersang oposisyon at siraan sila ng loob na

ilantad at labanan ang pagpapakatuta, korapsyon at brutalidad ng rehimen. Dagdag pa, walang sawa itong nagtatangkang magtulak ng mga pagbabago sa konstitusyong 1987 na magpapahintulot sa huwad na presidente na manatili sa poder bilang punong ministro pagkatapos ng 2010 at baguhin o burahin ang ilang probisyon sa konstitusyon hinggil sa pangangalaga sa karapatang-tao at paglilimita sa pagdedeklara ng batas militar, hinggil sa soberanyang pang-ekonomya at pangangalaga sa pambansang patrimonya at hinggil sa pagbabawal sa mga dayuhang base militar at mga sandata ng malawakang pangwawasak sa teritoryo ng Pilipinas.

Hinding-hindi natatakot sa rehimen ang malawak na masa ng sambayanan at ang malawak na hanay ng mga pwersang oposisyon. Galit na galit sila sa mga antinasyunal at anti-demokratikong patakaran nito. Kaya binuo ang isang malawak na alyansa ng mga pwersang oposisyon upang labanan ang rehimen at patalsikin ito. Upang labanan ang alyansang ito, ginagamit ng rehimen ang lahat ng maruruming taktika, kabilang ang walang mandamyentong panghahalgugog at pagdakup ng mga tao at pagkumpiska ng mga ari-arian, pagbuwag sa mga aksyong masa at pagdukot, pagtortyur at pagpatay sa mga aktibista ng oposisyon. Ang mga patriyotiko at progresibong pwersa ang pangunahing tinatamaan ng mga pasistang atake.

Dahil hanggang ngayo'y bigo sa pagsisikap na baguhin ang konstitusyon, sinisikap ng rehimeng Ar-

royo na konsolidahin ang alyansa ng pinakareaksyunaryo at pinakakorap na mga paksyon sa pulitika, tulad ng KAMPI at Lakas-NUCD ng rehimen at Nationalist People's Coalition ni Eduardo Cojuangco at patakbuhan si Sec. Gilbert Teodoro ng Department of National Defense bilang kandidato nito sa pagkapresidente sa eleksiyong 2010. Umaasa ang naturang mga paksyon na mananalo sila sa eleksiyong 2010 sa pamamagitan ng kanilang kapangyarihan at salapi at sa umano'y kabiguan ng oposisyon na magkaisa sa iisang kandidato sa pagkapangulo.

Ang kontradiksyon sa hanay ng mga pampulitikang paksyon ng malalaking kumprador at panginoong maylupa ay nasasalamín sa pwersang militar at pulis ng reaksyunaryong estado. Unang-una na'y nasa naghaharing reaksyunaryong pangkatin ang inisyatiba para gamitin ang *chain of command* sa militar at pulisya laban sa mga karibal nito sa pulitika. Ginagantimpalaan nito ang matatapat na kapanalig sa hanay ng mga upisyal militar at pulis ng mga promosyon at pakipakinabang na mga misyong kinasasangkutan ng pangungurakot sa pampublikong pondo at pakikisosyo sa mga sindikatong kriminal.

Gayunman, may mga upisyal at kawal sa armadong serbisyo na di sumusunod sa mga kriminal na utos ng naghaharing pangkatin at nagbubuo ng mga grupo o kilusan na sa minimum ay naghahangad ng malinis at tapat na guberno at sa maksimum, ng pambansa at panlipunang paglaya ng mamamayan mula sa paghaharing dayuhan at pyudal. Ang ilang upisyal ay simpleng naghahangad na mapabuti ang kasalukuyang anyo ng guberno habang ang iba'y nais lumahok o

makipagtulungan sa rebolusyonaryong kilusan.

Mabilis na makakamit ang makatarungan at matagalang kapayapaan sa bansa kung ang mga patriyotiko at progresibong upisyal at kawal ng reaksyunaryong hukbo ay matagumpay na mag-urong ng suporta sa taksil na naghaharing pangkatin at sumuporta sa isang gubyernong transisyon na kalakha'y bubuuin ng mga lider sibilyan na patriyotiko at progresibo at handang pabilisin ang pakikipagnegosasyon sa NDFP para sa makatarungang kapayapaan.

Ang mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayang pinamumunuan ng PKP ay laging bukas na lumahok sa anumang malawak na demokratikong alyansa o kilusan pati na sa isang gubyernong koalisyon na nagtataguyod sa pambansang soberanya at kasarinlan, nagsasagawa ng pambansang industriyalisasyon at reporma sa lupa, nagtataguyod ng patriyotiko, syentipiko at demokratikong kultura at nagpapatupad ng patakarang panlabas na nagsusulong ng kapayapaan at kaunlaran.

Gayon na lamang kalubha ang sosyo-ekonomiko at pampulitikang krisis kaya nakatitiyak ang armadong rebolusyonaryong kilusan na ang kundisyon ay paborable sa paglakas at pagsulong nito gayundin para mapaunlad ang konsepto at maisakatuparan ang demokratikong gubyernong koalisyon. Kung ang pinakareaksyunaryong mga pwersa ang magtagumpay sa pagbubuo ng susunod na rehimen, mag-iibayo nang walang kaparis ang digmang bayan sa Pilipinas. Kung ang oposisyon naman ang manaig, iigting din ang digmang bayan kung tatraydurin ng bagong naghaharing pangkatin ang mamamayan.

III. Mga naipon at kasalukuyang tagumpay ng BHB

Sa nakaraang 40 taon ng pag-iral nito, ang Bagong Hukbong Bayan ay tumalima sa pamumuno ng Partido at malalim na umugat sa hanay ng mamamayan. Nakaipon ito ng lakas at mayamang karanasan at nagkamit ng dakila at magiging tagumpay sa pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Noong 1992, inilunsad ng mga proletaryong rebolusyonaryong kadre at mga Pulang kumander at mandirigma ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (IDKP) upang tukuyin at iwasto ang malalaking kamalian at matatag silang nanindigan laban sa suhetibismo at "Kaliwa" at Kanang oportunismo noong kalakhan ng dekada 1980 hanggang maagang bahagi ng de-

kada 1990. Nagkamit sila ng malalaking tagumpay sa pagpuna, pagtatakwil at pagwawasto sa mga kamalian sa ideolohiya, pulitika at organisasyon. Nakonsolida at napagpanibagong-sigla nila ang Partido at BHB at agad nakapagbunsod ng panibagong pagdaluyong ng rebolusyon sa iba't ibang aspeto ng gawain.

Ang naging pinakamasahol na

suhetibistang kamalian ay ang pananaw na hindi na malapyudal ang ekonomya ng Pilipinas kundi industriyal-kapitalista na, na di tuwirang nagpapatibay sa sinasabi ng pasistang diktadurang Marcos na pinaunlad nito ang ekonomya. Haya-gang itinaguyod ng mga Kanang oportunista ang gayong pananaw at tinangka nilang alisin ang pamumuno ng uring manggagawa sa nagkakaisang prente para umano gawin iyong mas kaakit-akit sa mamamayan sa ilalim ng pamumunong burges. Masyado ring pinalaki ng mga "Kaliwang" oportunista ang antas ng industriyalisasyon at urbanisasyon sa Pilipinas upang big-

yang-katwiran ang mga pag-aal-sang lunsod bilang pangunahing salik sa rebolusyon at iwaksi ang estratehikong linya ng matagalang digmang bayang nakabase sa kanayunan.

Bunga ng konsolidasyon sa ideolohiya, pulitika at organisasyon, napigil ng Partido at BHB at pagurong at pagsahol ng rebolusyonaryong kilusan, partikular ang grabeng pagliit ng baseng masa na naging litaw noong huling hati ng dekada 1980. Noong 1998-99, nang ideklara ang pagtatapos ng IDKP, ang Partido at ang buong rebolusyonaryong kilusan ay nagtala ng makabuluhang paglaki at mga pagsulong. Dumoble ang kasapian ng Partido noong sumunod na apat na taon. Kalakhan ng paglaking ito ay naganap sa mga larangang gerilya (sa mga yunit ng BHB at mga lokal na sangay ng Partido). Karamihan ay narekrut sa kanayunan. Dumami rin ang mga rekrut sa kalunsuran.

Nadagdagan ng mahigit 15% ang lakas-sandata ng libu-libong mandirigma ng BHB. Bunga ng dagdag pang matatagumpay na taktikal na opensiba, lumaki nang 33% ang bilang ng armas na nagsamsam sa mga pwersang kaaway. Lumaki tungong 9,000 (21% ng kabuuang bilang sa bansa) ang bilang ng mga barangay na kinikilusan ng BHB. Umabot sa 128 ang bilang ng mga larangang gerilya. Natriple ang baseng masa at kinabilangan ito ng milyun-milyon katao sa mahigit kalahati ng mga bayan at lunsod sa bansa (800 sa kabuuang 1,500).

Nahihigitan na ngayon ng BHB ang laki at saklaw ng lahat ng nanang rebolusyonaryong hukbo sa kasaysayan ng Pilipinas. Di hamak na lahatang-panig itong mas malakas kaysa noong dekada 1980 talibas sa pinagsasabi ng reaksiyong hukbo at mga taksil. Nagtatamaasa ito ng komprehensibong

Ngunit ang mga kahayupang ginagawa ng mga pwersang kaaway ay gumagalit sa mamamayan at nagtutulak sa mga magsasaka at aktibistang tinutugis na umanib sa hukbong bayan.

malawak na suporta. Napanday itong tulad ng bakal sa maraming labanan at taglay nito ang kinakailangang lakas para magdulot ng pamatay na mga bigwas sa kaaway sa buong bansa sa pamamagitan ng mga taktikal na opensiba na maiikli lamang ang pahinga.

Sa ilang taon na ring lumipas, naglatag ang Komite Sentral ng Partido ng programa para kumpletuhin ang maagang yugto ng estratehikong depensiba at tumungo sa panggitnang yugto. Ang pangunahing katangian ng yugtong ito ay ang pahalang na pagpupundar ng Partido, hukbong bayan at rebolusyonaryong kilusang masa. Walang humpay na pinalalawak at pinalalalim ang rebolusyonaryong baseng masa. Kaugnay nito, itinatayo ang hukbong bayan tungong lakas-kumpanya sa bawat larangang gerilya na may platon bilang sentro de grabidad sa saklaw na isang distrito na may isang platon sa bawat munisipalidad.

Kaalinsabay, itinatayo ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa antas barangay, munisipalidad at distrito sa mga konsolidadong lugar. Inaasikaso ang iba't ibang tipo ng gawain sa mga mayor na bayan upang pukawin, organisahin at pakilusin ang masa sa kanayunan at kalunsuran. Nagbubuo ng mga alyansa sa mga lokalidad at nakatataas na mga antas. Susi sa lahat ng ito ang puspusan at malawakang pagpapalakas at pagkokonsolida sa Partido, hukbong bayan, mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga rebolusyonaryong organisasyong masa.

Noong unang taon ng implementasyon ng programa, ang Partido ay nagrehistro ng mabilis na

paglaki. Ngunit pagkatapos ay bumagal ito. Kalahati lamang ng target sa rekrutment ang nakamit. Napakahalagang matugunan ang mga rekisito sa pagpapalaki, pagsasanay at pagpapaunlad sa kwerpo ng mga kadre at kasapi ng Partido, hukbong bayan at mga organisasyong masa upang mapalawak at makonsolida sila.

Sa kabuuan, masigla ang rekrutment ng mga Pulang mandirigma. Tuluy-tuloy na lumalaki ang hukbong bayan at mataas ang moral nito sa pakikipaglaban. Maaaring magdulot ng pansamantalang mga kahirapan ang konsentradong atake ng kaaway sa ilang lugar. Ngunit ang mga kahayupang ginagawa ng mga pwersang kaaway ay gumagalit sa mamamayan at nagtutulak sa mga magsasaka at aktibistang tinutugis na umanib sa hukbong bayan. Saligang kahinaan ng AFP, PNP at mga pwersang paramilitar ang pagiging malulupit na instrumento ng imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uri.

Bilang reaksiyon sa paglakas ng armadong rebolusyonaryong kilusan, inilatag ng papet na rehimeng Arroyo ang tinaguriang Internal Security Operation Plan Bantay Laya noong 2001 sa tangkang durugin ang BHB. Ngunit nalantad ang ganap na kabiguan ng OBL noong ikalawang hati ng 2005 nang magsagawa ang BHB ng mga taktikal na opensiba sa buong bansa. Sa panloob na pagtatasa nito noong 2006, inamin ng AFP *general staff* ang kabiguan ng OBL.

Ngunit inilihim ng rehimen ang naturang pagtatasa at lalo pa itong naging desperado sa hangaring durugin o estratehikong gapiin ang

Habang ikinokonsentra ng AFP ang mga pwersa nito sa iilang limitadong lugar sa bawat takdang panahon, kinukuha naman ng BHB ang lubos na inisyatiba sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba kabilang ang mga reyd, ambus, sabotahe, isnayp at pang-aaresto.

BHB. Kaya muling ipinatupad ang bigong plano at tinawag iyong Enhanced Internal Security Plan para makapaglunsad ng kontra-rebolusyonaryong kampanyang mas mabangis at mas malupit kaysa OBL1. Ang labis na ikinasama ng OBL2 ay ang paninira ng militar sa mga pinaghihinalaang aktibista bilang mga “kaaway ng estado” para gawin silang target bago dukutin, tortyurin at patayin ng mga *death squad* at sa huli ay ibando ng mga propagandistang militar na ang mga biktima ay “pinurga” ng PKP at BHB sa kabila ng mga testimonya ng mga katrabaho, kamag-anak at kaibigan ng mga biktima.

Sinagot ng Partido ang nag-iibayong mga atake ng kaaway sa mga komunidad at aktibista sa pamamagitan ng panawagan para sa todo-todong pakikibaka para patalsikin ang rehimen, paigtingin ang mga operasyong gerilya at isulong ang lahat ng anyo ng pakikibaka para sa pambansang paglaya at demokrasya. Gayon na lamang kagarapal at sistematiko ang mga paglabag ng mga pwersang kaaway sa karapatang-tao kaya nakuha ang pansin ng mga internasyunal na organisasyon sa karapatang-tao at mga organisasyong relihiyoso, ilang gubyrno at ng Human Rights Commission at mga ispesyal na tagaulat ng UN at nagsagawa sila ng mga pagsisiyasat at pinananagot nila ang gubyrno ng Pilipinas. Hanggang ngayon, pinagtatakpan ng rehimen ang mga krimen ng mga armadong kampon nito.

Sa estratehikong punto de bista, ang balanse ng lakas sa pagitan ng AFP at BHB ay nasa 10:1. Ngunit sa panahon ng estratehikong

dependensiba, nakapaglulunsad ang BHB ng mga taktikal na opensiba laban sa AFP sa timbangang 10:1. Lingid sa kaaway kung kailan at saan maglulunsad ang BHB ng mga taktikal na opensiba laban sa mga yunit ng kaaway na kaya nitong gapiin. Sa pagpapatindi nito ng pakikipaglaban sa MILF sa Mindanao, inilipat ng AFP ang kalahati ng mga pwersa nito sa lupaing Moro, kaya sukdulang nabawasan ang mga tropa ng AFP laban sa BHB.

Bago pa man ito, masyado nang banat at manipis ang latag ng AFP laban sa BHB. Hindi nito kinakayang sumaklaw ng mahigit 10% ng teritoryo ng 128 larangang gerilya. Sa bawat takdang panahon, nakasasaklaw lamang ito ng 300 sa kabuuang 42,000 barangay sa buong bansa. Maging sa mga prayoridad na target na larangang gerilya ng Oplan Bantay Laya, 12 barangay lamang sa bawat larangang gerilya ang kinakayang saklawin ng AFP sa loob ng tatlo hanggang anim na buwan.

Lahat ng maliliit na yunit ng AFP, PNP at mga pwersang paramilitar ay bulnerable sa mga taktikal na opensiba ng BHB sa 90% ng teritoryo ng mga larangang gerilya at mga karatig na lugar. Sa katunayan, kailanma’t naisin ay makakikilos ang BHB sa mahigit 90% ng Pilipinas. Habang ikinokonsentra ng AFP ang mga pwersa nito sa iilang limitadong lugar sa bawat takdang panahon, kinukuha naman ng BHB ang lubos na inisyatiba sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba kabilang ang mga reyd, ambus, sabotahe, isnayp at pang-aaresto. Binibigyang-prayoridad ng BHB ang pag-agaw ng mga sandata alinsu-

nod sa layuning paramihin ang mga Pulang mandirigma at mga yunit ng BHB.

Dumudugo ang kaaway sa libu-libong sugat na dulot ng paparaming bigwas ng BHB. Mababa ang moral ng mga upisyal at kawal ng AFP at PNP. Natatalo sila sa paparaming taktikal na opensiba ng BHB. Galit ang mga karaniwang sundalo sa kanilang mga upisyal dahil sa pandaraya sa kanilang rasyon at alawans at pagpapadala sa kanila sa mga bulag at mapanganib na pagpapatrulya o paggawa ng napakaraming nakamamatay na kamalian sa operasyon.

Ang galit na dulot ng madalas na pagkatalo, kabiguan at desperasyon ay mga salik sa tendensya ng mga upisyal at sundalo ng AFP na gumawa ng lansakang mga paglabag sa karapatang-tao upang takutin ang mga tao at pumiga ng impormasyon. Nag-iimbento rin sila ng mga armadong engkwentro sa BHB upang makakuha ng merito sa labanan o iulat ang pagkawala ng armas at balang ibinebenta nila upang dagdagan ang maliit nilang sweldo.

Lubos din ang kawalanghiyaan ng mismong rehimen at buong *chain of command* ng AFP sa pag-iimbento ng mga tagumpay sa pangangalandakang nakapatay sila ng gayon karaming mandirigma ng BHB, nakaagaw ng gayon karaming kampo ng BHB at nakadurog ng gayon karaming larangang gerilya. Taliwas sa mga iyon, wala silang nadurog ni isang larangang gerilya. Lahat ng 128 larangang gerilya ay buo at nagsisilbing pundasyon para sa pagtatayo ng 42 karagdagang larangang gerilya upang masaklaw ang bawat isa sa 170 distritong kongresyunal sa mga prubinsya.

Walang kahihiyan ding inuulit ng rehimen at AFP ang kasinungalingang dudurugin o pawawalangsaysay nila ang BHB bago mangalahati ang 2010. Ngayon pa lamang,

dapat na silang umamin ng kabiguan. Aminin man ni-la ito o hindi, ipakikita ng BHB ang pag-iral ng lahat ng larangang gerilya sa pamamagitan ng paulit-ulit na opensiba sa bawat larangang gerilya bago ang 2010.

Lalo pang nasira ang OBL2 dahil sa pagtatayo ng mga tsekpoynt sa kalunsuran, pagpapakat ng tropa sa malalaking unibersidad at sa 27 komunidad sa lunsod at pagsasagawa ng mga tinaguriang *saturation drive* sa bigong pagtatangkang sindakin ang mga manggagawa, maralitang tagalunsod, kabataan at kababaihan at supilin ang kilusang pambansa-demokratiko sa kalunsuran. Nagagalit ang malawak na masa ng sambayanan at lalong naging determinadong tumutol at lumaban.

Ang ganap na kabiguan ng OBL ay nagpapatunay na ang bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan ang daan para makamit ng sambayanang Pilipino ang pambansa at panlipunang paglaya sa mga nang-aapi at nagsasamantala sa kanila. Sa takbo ng digmang bayan, ang BHB ay naging mahusay na pwersang panlaban, pampropaganda, pang-organisa, pamproduksyon at pangkultura. Napagsanib nito ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka, tunay na reporma sa lupa at pagtatayo ng baseng masa. Naisulong nito ang antipyudal na nagkakaisang prente sa balangkas ng pambansang nagkakaisang prente.

Hindi nagagapi at tuluy-tuloy na lumalakas ang BHB dahil tumatalima ito sa wastong pamumuno ng Partido at tinatamasa nito ang di masasaid na suporta ng sambayanan. Ito ang instrumento ng sambayanan sa pagsasagawa ng rebolusyong agraryo bilang pangunahing sangkap ng demokratikong rebolusyon. Isinasagawa nito ang reporma sa lupa mula sa antas ng minimum na programa (pagpapababa ng upa sa lu-

pa, pagpawi sa usura, pagpapataas ng sahod ng manggagawang bukid, pagpapainam ng presyo ng mga produktong bukid at pagpapataas ng produksyon sa pamamagitan ng tulungan at panimulang kooperasyon) tungo sa antas ng maksimum na programa ng pagkumpiska ng lupa mula sa mga panginoong maylupa at libreng pamamahagi nito sa mga nagbubungkal.

Ang BHB ang pangunahing instrumento sa pagtatayo ng mga organisasyong masa ng magsasaka, manggagawa sa kanayunan, kababaihan, kabataan, aktibistang pangkultura at iba pang mamamayan at sa pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika mula sa antas ng hinihirang na komiteng pang-organisa sa baryo hanggang sa inihahalal na komiteng rebolusyonaryo ng baryo. Tinitiyak ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa ang mahigpit na ugnayan ng BHB at mamamayan. Nagsasagawa sila ng mga kampanyang masa sa edukasyong publiko, kalusugan at kalinisan, produksyon, pagsasanay sa pagtatanggol sa sarili, paglutas ng mga problema at pagpapaunlad ng kultura.

Ang armadong rebolusyonaryong kilusan ay kumukuha ng lakas sa mamamayan hindi lamang sa kanayunan kundi pati sa kalunsuran. Kinokoordina ng Partido ang mga pakikibakang masa kapwa sa kalunsuran at kanayunan at nagtatalaga ito ng mga kadre at aktibista mula sa uring manggagawa at kabataang nakapag-aral para kumilos sa hukbong bayan at sa kanayunan. Ang tuluy-tuloy na koordinasyon ng masa sa kalunsuran at kanayunan ay naghahawan ng daan para sa pagtatayo ng patriyotiko at progresibong gubyrnong koalisyon o para sa rebolusyonaryong pag-agaw sa kapangyarihang pampulitika sa mga lunsod sa buong bansa.

IV. Isulong ang digmang bayan

Sa darating na taon, dapat nating patuloy na ipagdiwang ang ika-40 Sanibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan sa pamamagitan ng pagpapaigting ng digmang bayan sa pagsusulong nito tungo sa bago at mas mataas na antas nang sa gayo'y maisulong ang demokratikong rebolusyong bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Sa layuning ito, nananawagan ang Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas sa mga Pulang kumander at mandirigma, mga kadre at kasapi ng Partido sa hukbong bayan, mga teritoryal na organisasyon ng Partido, mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa at sa malawak na masa ng sambayanan na gawin

ang abot ng makakaya para tupdin o tumulong sa pagtupad sa sumusunod na mga panlabang tungkulin:

1. Paigtingin ang pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa. Panatilihin ang inisyatiba sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba laban sa mga yunit ng kaaway, ma-

ging AFP man, PNP, mga pwersang paramilitar at mga pribadong armadong grupo ng mga mapang-api at mapagsamantala. Maglunsad lamang ng mga labang tiyak na mapapanalo. Gamitin ang elemento ng sorpresa sa magkonsentra ng mas malakas na pwersa laban sa mas mahinang yunit ng kaaway.

Bigyang prayoridad ang mga taktikal na opensibang lilipol sa mga yunit ng kaaway at makasamsam ng mga armas. Kailangan natin ng mas maraming sandata upang paramihin ang mga yunit ng BHB at mga larangang gerilya. Wasakin ang mga imbakan ng langis, sasakyan at iba pang kagamitan at

Ang hukbong bayan ay maaaring gumawa ng mga hakbangin para alisan ng kakayahan ang malalaki at despotikong panginoong maylupa na patakbuhan ang kanilang mga negosyo at pwersahin silang umalis at abandonahin ang lupa.

pasilidad ng kaaway. Bulabugin ang kilos ng kaaway at atakehin ang kanilang linya ng suplay. Hara-sin ang mga detatsment o himpilan ng kaaway upang lalo pang mademoralisa ang tropa ng kaaway, dulutan ng pinsala o painan para ma-ambus ang sasaklong yunit.

Ang mga tipo ng opensiba ay kinabibilangan ng mga ambus, reyde, operasyong pag-aresto, pananabotahe at isnayping. Pleksibleng gamitin ang mga taktika sa gerang makilos. Alinsunod sa layunin at mga kalagayan, gamitin ang taktika ng konsentrasyon sa pag-atake sa mga yunit ng kaaway, pagpapalipat-lipat para umiwas sa bira ng kaaway at paghihiwa-hiwalay para sa gawaing masa at propaganda.

2. Isagawa ang pulitiko-militar na edukasyon at pagsasanay ng mga Pulang mandirigma at kumander. Pangibabawin ang pulitika. Saklaw nito ang pamumuno ng Partido sa hukbong bayan, ang pagpapalaganap ng pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan at ang pagtalima sa linyang masa ng pagkatuto mula sa masa, pagtitiwala at pagsalig sa kanila. Dapat ilunsad ang pulitiko-militar na edukasyon at pagsasanay sa mga paaralang inorganisa ng Partido maging sa bawat yunit ng BHB ayon sa mga alituntunin ng Partido.

Ang layunin ng pulitiko-militar na edukasyon at pagsasanay ay ita-as ang rebolusyonaryong kamalayan at kasanayang militar ng mga Pulang mandirigma at kumander at magpaunlad ng mga kadre ng Partido at mga Pulang kumander ng BHB sa iba't ibang antas. Dapat ding bigyan ng Partido at BHB ng mga pinasimpleng pulitiko-militar

na edukasyon at pagsasanay ang milisyang bayan at mga yunit pananggol ng mga organisasyong masa.

3. Buuin ang mga yunit ng BHB ayon sa planong paramihin ang mga larangang gerilya. Ang istandard na pwersa sa bawat larangang gerilya ay isang kumpanya, na may isang platun bilang sentro de grabidad at iba pang platung ipinapakat upang sumaklaw sa mas malawak na erya. Mainam na magkaroon ng isang platun sa bawat munisipalidad sa isang distritong saklaw ng isang larangang gerilya. Dapat pagsikapang paramihin ang mga larangang gerilya mula 128 tungong 170 upang masaklaw lahat o halos lahat ng distritong rural sa bansa.

Bawat munisipalidad at baryo sa larangang gerilya ay dapat magkaroon ng yunit ng milisyang bayan na hahawak ng gawaing pulis. Sa bawat antas, dapat magbuo ang mga organisasyong masa ng mga yunit pananggol. Reserba at pandagdag na pwersa ng hukbong bayan ang mga milisyang bayan at mga yunit pananggol.

Mula sa malalapit na larangang gerilya, maaaring magpakat ng mga yunit ng armadong partisano ng lunsod sa mga tiyak na misyon sa mga distrito sa kalunsuran. Ang gayong mga yunit ay dapat kabilangan ng mga kasamang kabisado ang kalupaan at kalagayan ng distrito sa kalunsuran. Kabilang sa kanilang misyon ang mga operasyong pag-aresto, pagpaparusa at pananabotahe batay sa tumpak na pagmamanman at pagsubaybay.

4. Ipatupad ang minimum na reporma sa lupa hanggang sa pinakamataas na kakayaning antas.

Dapat ipatupad ang minimum na programa ng reporma sa lupa nang may pagsasaalang-alang sa limitadong lakas ng Partido, hukbong bayan at kilusang magsasaka at sa pangangailangang magbigay ng konsesyon sa mayayamang magsasaka at mga panginoong maylupa hindi malaki at despotiko at sumusunod sa mga batas ng demokratikong gubyernong bayan at nakikipagtulungan sa mga rebolusyonaryong pwersa.

Ang hukbong bayan ay maaaring gumawa ng mga hakbangin para alisan ng kakayahan ang malalaki at despotikong panginoong maylupa na patakbuhan ang kanilang mga negosyo at pwersahin silang umalis at abandonahin ang lupa. Maaari ring gawin ang gayong mga aksyon laban sa lahat ng klase ng mangangamkam ng lupa, kabilang ang mga korporasyong agrikultural, mga empresa sa pagtotroson pang-eksport, mga kumpanya sa pagmimina at mga negosyante sa lupa. Maaaring paghati-hatiin ang abandonadong lupain sa mga magsasakang walang lupa para sa produksyon ng pagkain at reporma sa lupa.

5. Ipatupad ang maksimum na reporma sa lupa kung saan posible. Dapat ipatupad ang maksimum na reporma sa lupa ng pagkumpiska ng lupa at libreng pamamahagi sa mga magsasakang walang lupa sa mga lugar kung saan ang lakas ng Partido, hukbong bayan at kilusang magsasaka ay sapat sa gayong layunin at kung saan ang mga panginoong maylupa ay nawalan na ng kapangyarihan at umalis na sa lupain.

Kabilang sa paghahanda para sa maksimum na programa sa reporma sa lupa ang pagwasak sa kapangyarihang pampulitika ng mga despotikong panginoong maylupa at pagpilay sa mga palabang korporasyong agrikultural, kumpanya sa pagmimina, empresa sa pagto-

trosong pang-eksport at mga negosyante sa lupa.

6. Palawakin at palalimin ang baseng masa. Palawakin at konso-lidahin ang mga organisasyong masa ng manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, aktibistang pangkultura, mga bata at iba pang sektor. Itayo ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa antas ng baryo, munisipalidad at distrito taglay ang suporta ng mga organisasyong masa. Buuin ang mga komiteng mamumuno sa araw-araw na gawain at mga kampanya para sa edukasyong publiko, kalusugan, depensa sa sarili, reporma sa lupa, produksyon, pag-aayos ng mga signalot at mga gawaing pangkultura.

Sa pagbubuo ng baseng masa, may napalilitaw na mga kadre at aktibista. Sila ang nagiging bukal ng rekursong sa pagbubuo ng Partido sa mga lokalidad at pagrerekrut ng mga Pulang mandirigma. Mahusay na paghahanda ang gawaing masa para sa mga gustong sumapi sa BHB.

7. Paunlarin ang mga larangang gerilya bilang tuntunan sa pagbubuo ng relatibong matatatag na baseng purok. Ang mga larangang gerilya ay umuunlad tungo sa relatibong matatatag na baseng purok sa pagdudugtong-dugtong at paglakas ng mga ito sa pamumuno ng mga komite ng Partido at mga kumand ng hukbo sa antas prubinsya at rehiyon. Ang pagsasanib o pagdudugtong ng mga larangang gerilya bilang relatibong matatatag na baseng purok sa hinaharap ay magaganap mula sa tuluy-tuloy na koordinasyon ng pamunuan ng Partido at kumand ng hukbo sa pamprubinsya at panrehiyong antas.

Lilitaw at lalakas ang relatibong matatatag na purok sa pagdami ng mga pampulitika at pangmilitar na tagumpay ng digmang bayan at sa paghina o pagkalansag ng naghaharing sistema sa iba't

Laging tiyakin ang sapat na rekursong pang-ekonomya at pampinansya para sa pangangasiwa, operasyon at mga programang panlipunan na isinasakatuparan ng PKP, BHB at mga organo ng kapangyarihang pampulitika.

ibang antas.

8. Tiyakin ang sapat na rekursong pang-ekonomya at pampinansya para sa pangangasiwa, operasyon at programang panlipunan. Laging tiyakin ang sapat na rekursong pang-ekonomya at pampinansya para sa pangangasiwa, operasyon at mga programang panlipunan na isinasakatuparan ng PKP, BHB at mga organo ng kapangyarihang pampulitika. Di kukulangin sa tatlo ang mapagkukunan ng gayong mga rekursong.

Una, may mga proyektong pamproduksyon ang hukbong bayan para sa mga pangangailangan nito. Nagsasagawa rin ng gayong mga proyekto ang mga organisasyong masa para sa hukbong bayan.

Ikalawa, maaaring ibigay sa BHB bilang boluntaryong kontribusyon ang makatwirang bahagi ng mga biyaya ng reporma sa lupa at proyektong pangkooperatiba.

Ikatlo, alinsunod sa atas ng Partido o ng demokratikong gubernong bayan, bilang ahensyang tagapagpatupad ay naniningil ng buwis ang hukbong bayan sa mga produktibo at kumikitang operasyon ng mga negosyong di pag-aari ng masang anakpawis. Tatanggap ang hukbong bayan ng bahagi ng nalilikom na buwis ayon sa regular nitong badyet.

9. Ipatupad ang mga utos ng hukumang bayan na arestuhin para imbestigahan at litisin ang mga lumalabag sa karapatang-tao, mga mandarambong at iba pang kriminal. Batay sa panimulang ebidensyang isinusumite ng mamamayan at ng hukbong bayan sa pamamagitan ng tagausig ng bayan, ang hukumang bayan ay naglalabas ng mandamyento para

arestuhin ang mga pinaghihinalang may kagagawan, mga kasabwat at mga nakinabang sa mga kaso ng paglabag sa karapatang-tao, pandarambong, bentahan ng droga at iba pang krimen laban sa mamamayan.

Pinoproteksyunan at tinutulongan ng demokratikong gubernong bayan ang mga biktima at saksi sa mga nabanggit na krimen.

Kapag batid na ang mga suspetsadong kriminal ay armado at mapanganib o protektado ng mga armadong alalay para marahas na tumanggap magpaaresto, dapat gawin ng tagaarestong tim at mga katulong nito ang kinakailangang pag-iingat at paghahanda. Alinsunod sa mandamyento de aresto, awtorisado ang tagaarestong tim na ipagtanggol ang sarili sa armadong paglaban ng mga suspetsadong kriminal.

10. Pahigpitin ang kooperasyon at koordinasyon ng mga rebolusyonaryong pwersa sa kanayunan at kalunsuran. Hinihikayat ang mga kadre at mga aktibista mula sa uring mangagawa at mga kabataang nakapag-aral na maglingkod sa mamamayan sa kanayunan o sumapi sa hukbong bayan. May mga rekisito ang digmang bayan na pinakamahusay na matutupad ng mga kadre at aktibista mula sa kalunsuran.

Dapat bigyan ng kinakailangang suporta at tulong ng mga lihim na tauhan ng Partido ang mga pangkat ng hukbong bayan na may isasakatuparang misyon sa kalunsuran.

11. Ipabatid sa mamamayan ng daigdig ang ating digmang bayan. Ang makatarungang rebolusyonaryong adhikain ng sambaya-

nang Pilipino ay dapat ipabatid sa mamamayan ng mundo upang makuha ang suporta nila. Ang pagsasamantala at pang-aaping dinaranas ng sambayanang Pilipino at ang rebolusyonaryong pakikibakang inilunsad nila ay dapat ipamalita sa buong daigdig. Dapat maagap na naibabalita ang lahat ng makabuluhang aktibidad at tagumpay ng hukbong bayan, kabilang ang mga laban, gawaing masa, edukasyon, pangangalagang pangkalusugan at gawaing pangkultura.

12. Mag-ambag sa pagsulong ng pandaigdigang pakikibaka para sa pambansang kalayaan, demokrasya at sosyalismo. Sa diwa ng rebolusyonaryong internasyunalismo, ginagawa natin ang lahat upang isulong ang demokratikong rebolusyong bayan. Ito ang pinakamainam na maiaambag natin sa komun na

pakikibaka ng mamamayan ng daigdig laban sa imperyalismo at reaksyon at para sa pambansang kalayaan, demokrasya at sosyalismo. Itinuturing din nating atin ang mga rebolusyonaryong pakikibaka at tagumpay ng iba pang mamamayan.

Gayunman, dapat nating pagsikapang magkaroon ng kongkretong pakikipagsuportahan at pakikipagtulungan sa iba pang mamamayan sa abot ng ating makakaya. Makapagbabahagian tayo ng karanasan sa pamamagitan ng mga publikasyon, seminar at kumperensya. Pwede tayong makipagpalitan ng mga kadre sa mga programa ng pag-aaral at pagsasanay. Dapat tayong magsikap na itaguyod ang internasyunal na pagkakaisa at mag-ambag sa pagsulong ng mga rebolusyonaryong pakikibaka ng mga mamamayan ng daigdig. AB

Ilang paliwanag

¹ Ang Great Depression o Malaking Depresyon ay pandaigdigang krisis ng kapitalismo na nagsimula sa US noong 1929 at tumagal hanggang kabuuan ng dekada 1930 at unang bahagi ng dekada 1940 sa ibang bansa. Kinatampukan ito ng matagalang pagkatiwangwang ng mga pagawaan at malawakang disempleyo at kahirapan. Sinikap itong lutasin ng New Deal ni Pres. Franklin Roosevelt sa pamamagitan ng mga programang pang-engganyo ng produksyon at pagkonsumo. Subalit noong bandang huli, ang pagpasok sa Ikalawang Digmaang Pandaigdig ang aktwal na nakapagwakas nito.

² Ang *demand-pull inflation* ay pangkalahatang pagtaas ng mga presyo sanhi ng napakalaking demand na di kayang tustusan ng suplay.

³ Ang *derivatives* ay sarisaring instrumento o papeles pampinansya na ang presyo ay nakadepende sa presyo ng pinaghalawang pamumuhunan tulad ng mga pautang, sapi, bono at iba pa.

⁴ Ang bulang *high-tech* ay tumutukoy sa ispekulasyon sa sapi ng mga kumpanya sa larangan ng teknolohiya at nakabase sa internet na artipisyal na nagpalaki sa halaga ng mga sapi nito noong 1995-2001.

⁵ Ang 401k ay plano para sa pagreretiro ng mga manggagawa sa US. Sa iskemang ito, maaaring puhunanin ng isang manggagawa ang kanyang mga impok nang hindi nagbabayad ng *income tax* hangga't hindi niya kinukubra ang salaping impok at ang kanyang kita.

⁶ Ang mga *structural adjustment program* ay mga patakarang pampinansya na ipinapataw ng IMF at World Bank sa mga atrasadong bansang humihiling ng mga karagdang pautang. Pinalalabas na ang mga kundisyong ito ay para sa kaunlaran ngunit ang tunay na tinitiyak nito ay makapagbayad ang bansang nangungutang at magbukas ito sa "malayang pamilihan."

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Ispesyal na Isyu
Marso 29, 2009
www.philippinerevolution.net

Kamtin ang mas malalaki pang tagumpay sa digmang bayan

*Mensahe ng Komite Sentral
ng Partido Komunista ng Pilipinas
Marso 29, 2009*

Walang hanggang kagalakan nating ipinagdiriwang ang ika-40 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) ngayong Marso 29 sa absolutong pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas. Mula noon, nagkamit ang BHB ng malalaking tagumpay sa rebolusyonaryong pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang paglaya at demokrasya sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Binabati natin ang lahat ng Pulang kumander at mandirigma, mga kadre at kasapi ng Partido

sa BHB at ang malawak na masa ng sambayanan sa kanilang naipon at kasalukuyang mga tagumpay. Iniiukol natin ang pinakamataas na parangal sa lahat ng ating rebolusyonaryong martir at bayani. Ang ating mga tagumpay mula nang itatag ang Partido at BHB ay nakamit natin dulot ng ating matatayog na rebolusyonaryong prinsipyo, tapang, tiyaga, pagpupunyagi, puspulang pakikibaka at mga sakripisyo.

Ang BHB ngayon ang pinakamalaking rebolusyonaryong hukbo na naitayo ng sambayanang Pilipino sa buong bansa. Mas malaki at mas malakas ito sa rebolusyonaryong hukbo ng Pilipinas na lumaban sa kolo-nyalismong Espanyol mula 1896 hanggang 1898 at laban sa imperyalismong US mula 1899. Mas malaki at mas malakas din ito sa Hukbong Bayan Laban sa Hapon noong 1942-45 at Hukbong Mapagpalaya ng Bayan mula 1949.

Mga instruksyon sa paglilimbag

1. Ang **sinundang pahina**, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa patnugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa angbayan@yahoo.com